

PRENUMERATA

k w artalaan

W kraju 12 złotych
za granicą 20 złotych

Numer poledyńczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 55 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 50 gr. Tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Drobne ogłoszenia 15 groszy za wyraz. Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty. Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Poz. 70. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie rozwiązania Sejmu Śląskiego.

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 71. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 lutego 1929 r. w sprawie powołania przez zrzeczenia gospodarze radców do Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 stycznia 1929 r. o ogłaszaniu się lekarzy - dentystów. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 lutego 1929 r., Nr. 8, poz. 69).

Ruch służbowy w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

70.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej

w sprawie rozwiązania Sejmu Śląskiego.

Na podstawie art. 22 ust. 1 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 497) rozwiązuję z dniem dzisiejszym Sejm Śląski z powodu upływu czasu, na który został wybrany.

Warszawa, dnia 12 lutego 1929 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *K. Bartel.*

Zarządzenia Władz Naczelnych.

71.

ZARZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 7 lutego 1929 r.

w sprawie powołania przez zrzeczenia gospodarze radców do Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie.

Zgodnie z art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo - handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591), nadaję na wniosek Komisarza Wyborczego niżej wymienionym zrzeczeniem gospodarczym prawo powołania w trybie §§ 36—40 statutu Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie, ogłoszonego jako załącznik do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 sierpnia 1928 r. w sprawie Statutu Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie („Monitor Polski” Nr. 175, poz. 360), niżej oznaczonej liczby radców do Izby Przemysłowo - Handlowej w Krakowie przy wyborach, zarządzonych dnia 1 sierpnia 1928 r. („Monitor Polski” Nr. 175, poz. 361).

Do Sekcji przemysłowej Izby powołują:

1. Związek Przemysłowców w Krakowie — 8 radców,

2. Korporacja Przemysłowców Graficznych w Krakowie — 1 radcę.

3. Małopolski Związek Ochrony Browarów — 1 radcę.

4. Związek Polskich Producentów i Rafinerów Olejów Mineralnych — 1 radcę.

5. Polski Związek Przemysłowców Metalowych — 2 radców.

6. Związek Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej — 2 radców.

7. Stowarzyszenie pod nazwą „Zjazdy Przemysłowców Górniczych i Hutniczych Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego” — 2 radców.

8. Związek Elektryków Polskich — 1 radcę.

9. Związek Uzdrowisk Polskich — 1 radcę.

10. Krajowe Towarzystwo Naftowe — 1 radcę.

11. Związek Właścicieli Fabryk Cukierniczych i Przetworów Owocowych w Polsce — 1 radcę.

Do sekcji handlowej Izby powołują:

1. Krakowska Kongregacja Kupiecka w Krakowie — 6 radców.

2. Gremjum Kupców w Białej — 1 radcę.

3. Gremjum Właścicieli Pensjonatów, Hoteli i Restauracji w Zakopanem — 1 radcę.

4. Krakowskie Stowarzyszenie Kupców — 5 radców.

5. Związek Banków w Polsce — 1 radcę.

6. Gremjum Właścicieli Hoteli i Pensjonatów w Krakowie — 2 radców.

7. Gremjum Agentów Handlowych w Krakowie — 1 radcę.

8. Gremjum Aptekarzy Zachodniej Małopolski — 1 radcę.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 stycznia 1929 r.

o ogłaszaniu się lekarzy - dentystów.

Na podstawie art. 7 i 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P., Nr. 54, poz. 476) zarządzam, co następuje:

§ 1. Tablice informacyjne (szyldy) lekarzy - dentystów mogą być wywieszane jedynie przed bramą i w bramie domu, w którym lekarz - dentysta praktykuje, oraz na drzwiach mieszkanca, nie więcej jednak, jak po jednej tablicy w każdym z oznaczonych miejsc.

W razie zmiany mieszkania może być wywieszona na przeciąg jednego roku w domu, w którym lekarz - dentysta uprzednio praktykował, tablica, wskazująca nowy jego adres.

§ 2. Tablice informacyjne mogą zawierać: imię i nazwisko lekarza - dentysty, stopień naukowy lub zawodowy, adres, numer telefonu i godziny przyjęć. Umieszczenie jakichkolwiek innych szczegółów lub metod leczenia jest zabronione.

Rozmiar tablicy nie może przekraczać 40 X 25 cm.

§ 3. Ogłoszenia lekarzy - dentystów w prasie codziennej, periodycznej i zawodowej dopuszczalne są jedynie w celach informacji. Ogłoszenia o cenach reklamy są zabronione. Ogłoszenia poza treścią, wyszczególnioną w § 2 niniejszego rozporządzenia, mogą zawierać: informację o rozpoczęciu praktyki, wznowieniu, zaprzestaniu względnie o wyjeździe, przeprowadzeniu się lub powrocie lekarza - dentysty.

Liczba ogłoszeń nie może przekraczać ogółem trzydziestu sześciu w ciągu roku kalendarzowego.

§ 4. Ogłaszanie się lekarzy - dentystów w sposób i w formie, nieprzewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, jest zabronione.

Postanowienie niniejszego paragrafu w niczym nie narusza uprawnień Izby Lekarskiej, przysługujących Izbom Lekarskim z mocy punktu a) art. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. o ustroju i zakresie działania Izby Lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 763), oraz praw i obowiązków osób, wyszczególnionych w ust. a) punktu 2 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 476).

§ 5. W razie naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia w stosunku do winnych znajdują zastosowanie sankcje karne, przewidziane w art. 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P., Nr. 54, poz. 476).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Stawoj Sładkowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 9 lutego 1929 r., Nr. 8, poz. 69).

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

Zarząd Centralny M-stwa.

M i a n o w a n i:

Radca ministerjalny w VI st. st. *Jan Ptaszycki* — radcą ministerjalnym w V st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Nauczycielka gimnazjum państwowego w Krakowie *Dr. Eugenja Anna Kownacka* — radcą ministerjalnym w VI st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Referendarz w VII st. st. *Marja Dzierzbicka* — radcą ministerjalnym w VI st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Urzędnik VII st. st. *Mieczysław Jaworski* — radcą ministerjalnym w VI st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Referendarz w VII st. st. *Stanisław Kulesiński* — radcą ministerjalnym w VI st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Referendarz w VII st. st. *Tomasz Serafin* — radcą ministerjalnym w VI st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Referendarz w VII st. st. *Stanisław Terlikowski* — radcą ministerjalnym w VI st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Asesor w VIII st. st. *Natalja Kowalska* — asesorem w VII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Adjunkt kancelaryjny w VIII st. st. *Stanisław Niemiec* — asesorem w VII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Asesor w VIII st. st. *Janina Rodysówna* — asesorem w VII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Urzędnik IX st. st. *Henryk Krauze* — adjunktem kancelaryjnym w VIII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Urzędnik IX st. st. *Eugenja Miskiewiczowa* — adjunktem kancelaryjnym w VIII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Urzędnik IX st. st. *Elżbieta Szara* — kontrolerem w VIII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Urzędnik prowizoryczny IX st. st. *Marja Dąbrowska* — kontrolerem w IX st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Urzędnik X st. st. *Aniela Dobrusiakówna* — adjunktem kancelaryjnym w IX st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Urzędnik X st. st. *Marja Lechowska* — adjunktem kancelaryjnym w IX st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

UrządNIK X st. st. Janina Okrasianka — adjunktem kancelaryjnym w IX st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

UrządNIK X st. st. Wanda Rogowska — adjunktem kancelaryjnym w IX st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

UrządNIK X st. st. Huberta Słowikowa — kontrolerem w IX st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

UrządNIK X st. st. Marja Staniszevska — kontrolerem w IX st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

UrządNIK XI st. st. Anatolija Czerniewska — urzędniczką X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

UrządNIK XI st. st. Ida Wernerówna — rejestratorem w X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Wacław Zaykowski — prowizorycznym urzędniczką VI st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Dr. Stanisław Lorenz — prowizorycznym urzędniczką VII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Kazimierz Pławski — prowizorycznym urzędniczką VII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Stanisław Bolechowski — prowizorycznym urzędniczką VIII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Jadwiga Rudzińska — prowizorycznym urzędniczką VIII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Jadwiga Guttakowska — prowizorycznym urzędniczką VIII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Prowizoryczny urzędnik IX st. st. Marja Iwaszkiewiczowa — prowizorycznym urzędniczką VIII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Emil Rotkel — prowizorycznym urzędniczką VIII st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Fabjan Wróblewski — prowizorycznym urzędniczką IX st. st. od dnia 1 maja 1928 r.

Prowizoryczny urzędnik XI st. st. Eugenia Jedlińska — prowizorycznym urzędniczką X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Boğusław Jeziorski — prowizorycznym urzędniczką X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Jadwiga Krupińska — prowizorycznym urzędniczką X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Prowizoryczny urzędnik XI st. st. Celina Krzyżanowska — prowizorycznym urzędniczką X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Prowizoryczny urzędnik XI st. st. Leokadja Miszczałówna — prowizorycznym urzędniczką X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Prowizoryczny urzędnik XI st. st. Marja Pachocińska — prowizorycznym urzędniczką X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Marek Wiśniewski — prowizorycznym urzędniczką X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Janina Czapkiewiczowa — prowizorycznym urzędniczką XI st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Felicja Sygryćówna — prowizorycznym urzędniczką XI st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Pracownik kontraktowy Marja Zienkowska — prowizorycznym urzędniczką X st. st. od dnia 1 lipca 1928 r.

Zwolnieni:

Wizytator szkół w V st. st. Adam Kaczyński z dniem 30 czerwca 1928 r., z powodu przejścia na służbę do Ministerstwa Rolnictwa.

Referendarz w VII st. st. Dr. Aleksander Markiewicz, z dniem 30 czerwca 1928 r., z powodu przejścia na stanowisko archiwisty w Archiwum Skarbowym w Warszawie.

Referendarz w VII st. st. Wiktor Piotrowicz, z dniem 30 czerwca 1928 r., z powodu przejścia na służbę w Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie.

Adjunkt kancelaryjny w VIII st. st. Janina Godlewska, na własną prośbę z dniem 31 lipca 1928 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Naczelnik Wydziału w V st. st. Felician Szopski, na własną prośbę z dniem 31 maja 1928 r.

Naczelnik Wydziału w V st. st. Aleksander Janowski, na własną prośbę z dniem 31 sierpnia 1928 r.

Skarbnik w VIII st. st. Witold Mielnicki, z dniem 31 maja 1928 r.

Zmarli:

Radca Ministerjalny w VI st. st. Józef Malanowicz w dniu 10 lipca 1928 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Skarbu.

Rozporządzeniem z dnia 6 lutego 1929 r. L. D. VI. 404/3/29, zezwolono Firmie C. Hartwig, Spółka Akcyjna w Poznaniu na otwarcie i prowadzenie eksportowego wolnego składu cukru w Gdyni w Magazynie portowym. W magazynie tym może być przechowywany wyłącznie cukier polakontyngentowy, przeznaczony na wywóz zagranicę.

Kontrolę skarbową nad tym składem wykonują Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Wejherowie.

Wykaz wylosowanych do amortyzacji obligacji Serji I 10% Pożyczki Kolejowej 1924 r. w dniu 1 lutego 1929 r.

Table with columns for obligation numbers and amounts, categorized by denomination (100-frankowe, 50-frankowe, 25-frankowe, 10-frankowe).

jenny, a wreszcie optymizm społeczeństwa, wyhodowany od zarania niepodległości na gospodarzo błędnych przesłankach".

Z sześciu wymienionych przez Bank Polski czynników, powodujących kryzys gospodarczy ziem polskich, a niezależnych od działań rządu, pięć pozostaje w swojej mocy z tem tylko zastrzeżeniem, iż oddaliśmy się od nich czasowo o 3 lata. W ewolucji życia państw nie jest to okres czasu wystarczający do dokonania zasadniczego przełomu. Nawet skutki inflacji i zmiany strukturalne i koniunkturalne na rynkach światowych nie przestały oddziaływać na sytuację gospodarczą i finansową dzisiejszej Polski. Przyjmijmy więc, że tylko szósty, ostatni czynnik uległ gruntownej przebudowie, to jest — wedle głosu i opinii wielu mówców — pesymizm zajął wreszcie miejsce — charakteryzowanego wówczas przez Bank Polski — optymizmu, wyhodowanego w społeczeństwie od zarania niepodległości. Nie można jednak ująć niczyjej uwagi, że z tą metamorfozą łączą się i inne przemiany. Tak więc np. cytowane sprawozdanie Banku Polskiego za r. 1925 — jak gdyby w poszukiwaniu kontrastu do społecznego optymizmu — nasycone jest cyframi, z których bije nieuleczalny pesymizm. Czytamy więc tam na stronie 9: „Zweżenie produkcji, wzrost bezrobocia, ograniczenie czasu pracy wskutek przesilenia finansowego wywołały zmniejszenia się wewnętrznego rynku zbytu i tak już mało pojemnego ze względu na osłabioną siłę nabywczą ludności rolniczej, co w konsekwencji musiało doprowadzić do dalszego ograniczenia produkcji”. „Kształtowanie się stosunków na rynku pracy uległo wybitnemu pogorszeniu pod koniec roku. Liczba bezrobotnych, która w dniu 1 października wynosiła 195.000, w ciągu ostatniego kwartału wzrosła do 302.000”.

Z całych legjonów smutnych cyfr, dotyczących roku 1925, coż bardziej może przynęcać, jak nie cyfra stosunku biletów Banku Polskiego do bilonu i biletów zdawkowych. 1 stycznia 1925 roku obieg biletów Banku wynosił zwyż 550.000.000 złotych, dnia 31 grudnia tegoż roku został już skompromowany do 381.000.000 zł. Równocześnie obieg bilonu, wynoszący na początek roku 1925 123.000.000 zł., t. j. 22% w stosunku do obiegu biletów bankowych, rozrósł się do sumy zwyż 433.000.000 zł., to jest do 114% obiegu biletów. Był to jakgdyby symbol zanikania waluty; pozostawał w Polsce tylko bilon, bilon w całym przekroju życia gospodarczego i politycznego. W fabryce chorzowskiej proponowała wówczas jedna z instytucji państwowych dostawę jednorazową na sumę 600 tysięcy zł. z zastrzeżeniem, że całą sumę zapłaci 50-groszówkami.

Od tego czasu jesteśmy oddaleni zaledwie przestrzenią czasu 3 lat. Parę dni temu opuściło prasę nowe sprawozdanie Banku Polskiego za r. 1928, banku, który niewątpliwie jest może jednostronnym, ale niemniej jednym z najczulszych barometrów sytuacji ekonomiczno - finansowej Państwa. Oczywiście sprawozdanie to nie wspomina już o optymizmie społeczeństwa, jako o zasadniczym źródle choroby stanu gospodarczego Państwa. Nie zamykając bowiem oczu na liczne i niewątpliwie niedomagania gospodarcze i kredytowo - finansowe Państwa — rozpoczyna swe wywody od stwierdzenia „wybitnej poprawy położenia gospodarczego”, a następnie obrazuje w szeregu cyfr szczególony i charakter tej poprawy, popadając prawdopodobnie i sam w „urzędowy optymizm”. Tak np. emisja biletów bankowych rozrosła się do dn. 31.XII 1928 r. do sumy prawie 1300 milionów zł., gdy równocześnie obieg biletów i bilonu spadł do 244 milionów, reprezentując już tylko niecałe 19% w stosunku do emisji bankowej. Następnie zaś w sprawozdaniu tem czytamy: „Rozmach przemysłu, rozpoczęty w r. 1926/27, utrzymał się w roku sprawozdawczym w całej pełni. W podstawowych gałęziach przemysłu górniczo - hutniczego rozmiary produkcji zostały bądź to utrzymane, bądź silniej rozwinięte”. „Z powodu wzmoczonego zbytu pewne ożywienie panowało” — pisze dalej w sprawozdaniu B. P. — „również w przemysle przetwórczym, czego probierzem może być zwiększenie się liczby robotniko - godzin”. „W ciągu 11 miesięcy roku sprawozdawczego liczba zatrudnionych robotników wzrosła o 123 tysiące osób, względnie o 15,2%. W porównaniu z r. 1927 tempo wzrostu jest prawie identyczne. Natomiast bezrobocie spadło o 87.237 osób z r. 1928, co w porównaniu z r. 1927 jest redukcją o 31% większą”. Wreszcie po scharakteryzowaniu cyfrowym postępów w rolnictwie sprawozdanie to stwierdza: „Tak dodatnie wyniki, mimo niekorzystnych warunków atmosferycznych, przypisać należy coraz lepszej uprawie roli. Probierzem polepszenia może być przywóz maszyn rolniczych, który w ostatnich dwu latach wzrósł o 177%. Przywóz nawozów sztucznych podniósł się w tym okresie o 234%. Budująca się fabryka nawozów sztucznych w Tarnowie umożliwi większe ich zużycie bez wzrostu importu zagranicznego. Stan i jakość inwentarza żywego przewyższyły poziom przedwo-

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Na posiedzeniu 44-em Sejmu z dn. 4 b. m. P. Minister Przemysłu i Handlu Kwiatkowski wygłosił następujące przemówienie:

Wysoki Sejmie! Jest rzeczą słuszną i zdrową, że w społeczeństwie budzi się coraz silniejsze i coraz głębsze zainteresowanie na korzyść zagadnień ekonomicznych. Rozwój i dojrzewanie ekonomiczne zapewniają automatycznie spętowanie sił politycznych nowoczesnego państwa. Uporządkowanie i stabilizacja podstawowych elementów gospodarczych stawia każdy z problemów ekonomicznych w jasnym i wyraźnym świetle, rozwija więc elementy naturalnej krytyki. Braki i błędy, sprzeczności i załamania, które np. w okresie inflacji w powszechnym zamęcie elementów gospodarczych są nietylko zatarte i niewidoczne, ale nawet występują nieraz w oświetleniu i ocenie wręcz fałszywej, w warunkach uporządkowanych rysują się w całej wyrazistości. Suma postulatów i krytyki nie jest jednak arytmetycznym wyrazem rozwoju sytuacji gospodarczej i politycznej państwa, szczególnie jeżeli zasilana jest ona przez źródła apriorycznego pesymizmu, potęgującego się prawdopodobnie prawem kontrastu do t. zw. „urzędowego optymizmu”. Pesymizm ten jak nie czarna przewija się w ciągu całej dyskusji budżetowej, przewija się jeszcze wyraźniej i dobitniej w szeregu pism i publikacji.

W sprawozdaniu Banku Polskiego za r. 1925, w części, dotyczącej ogólnego położenia gospodarczego kraju, czytamy: „Przeżycia ostatniego roku nie są wyłącznym skutkiem tych czy innych posunięć Rządu, lecz sięgają głęboko do podstaw gmachu państwowego i daleko w przeszłość historyczną. Na zły stan gospodarczy składały się: tendencyjne zaniedbywanie ziem polskich przez zaborców, zniszczenie wojenne, rujnująca okupacja, inflacja pieniężna, światowy kryzys powo-

